

కట్టడ యైనయిట్టి నిజ కర్తవు చుట్టూచు వచ్చి యే గతిం
 బెట్టునొ పెట్టిన ట్లనుభవింపుక తీరదు కాళ్ళ మీదుగా
 గిట్టుక వేలుడంచు డలక్రిందుగ గట్టిరె యొవ్వరైన నా
 చెట్టున గజ్ఞలంబులకు జేలన కర్తవు గాక మానవా!

ప్రేమస్వరూపులారా! నిన్నటి దినము పరీక్షిత్తు పట్టాభిషేకమును గురించి మీకు చెప్పాను. పట్టాభిషేకము తరువాత అనేకమంది అతనికి తోడునీడగా వుంటూ, తమ సహాయ సహకారముల నందిస్తూ, అతనిని అభివృద్ధికి తెప్పించారు. బాలుడైన పరీక్షిత్తును ఒక మహోరాజుగా తీర్చిదిద్దడం చాలా గొప్ప విషయం. పాండవులలో ఎవ్వరూ లేరు. ధర్మరాజు, భీముడు, అర్జునుడు, నకులుడు, సహదేవుడు అందరూ హిమాచలమునకు వెళ్ళిపోయినారు. పాండవవంశంలో మిగిలినది బాలుడైన పరీక్షిత్తు మాత్రమే. సింహసనమును అధిష్టించడానికి అతను తప్ప మరొక వారసుడు లేడు. ముగ్గురు గురువుల పర్యవేక్షణలో అతను సకల విద్యాపారంగతుడై, ప్రజారంజకంగా పరిపాలించి సత్కృతిని సాధించినాడు.

పాండవులు మహోపస్థానమునకు బయలుదేరేముందు జరిగిన సంఘటనలను మీకు వివరించాలి. బాలుడైన పరీక్షిత్తు, ‘ఇంత పెద్ద రాజ్యమును లేతవయస్వులో ఉన్న నేను పరిపాలించగలనా? ఈ భారమును భరించగలనా?’ అని ధర్మజుని పాదములపై పడి ఏడ్చాడు. ధర్మజుడుకూడా కాష్ట మెత్తబడ్డాడు. అప్పుడు ద్రౌపదియే అతనికి దైర్యం చెప్పింది. “ఏమి ధర్మజ! పరీక్షిత్తునకు, ప్రజలకు దైర్యసాహసములను నూరిపోయవలసింది పోయి నీవుకూడా మెత్తబడుతున్నావేమిటి? ఇది మంచిది కాదు”, అన్నది.

‘నా గతి ఇంతేనా? నన్ను బంటరివాట్టి చేసి పోవడం మీకు న్యాయమా?’ అని పరీక్షిత్తు ప్రశ్నించగా ధర్మజుడు, ‘నాయనా! కాలము మనకు ఈ గతి పట్టించింది. నిన్ను విడిచిపెట్టి మేము వెళ్ళక తప్పదు. మనలను సర్వవిధముల కాపాడుతూ వచ్చిన కృష్ణ పరమాత్ముడే మనలను వదిలిపోయాడు. ఇంక, మేము వెళ్లి పోవడంలో వింత ఏమున్నది! మేముకూడను కృష్ణుని అనుసరించి వెళుతున్నాము. మొట్టమొదటటినుండి మేము కృష్ణుష్టే ఆశ్రయించాము, ఆయననే అనుసరిస్తూ వచ్చాము. కృష్ణుడు మమ్మల్ని తన మిత్రులుగా చూశాడు, పుత్రులుగా చూశాడు, బంధువులుగా చూశాడు. అన్ని విధములుగా కృష్ణుడే మాకు గతి అని భావించాము’, అన్నాడు.

పరీక్షిత్తు ఏమంటాడో విందామని అందరూ ఆసక్తిగా ఎదురు చూస్తున్నారు. పరీక్షిత్తు ధర్మరాజుతో, ‘మీ ఆజ్ఞను శిరసావహించి నా కర్తవ్యాన్ని నేను నిర్వర్తిస్తాను. మీ ఆదర్శాలను అనుసరిస్తూ మీ కీర్తి నిలబెడతాను. వయస్వులో నేను చిన్నవాడినే అయినప్పటికీ కృష్ణ పరమాత్ముని అనుగ్రహముచేత, మీ ఆశీస్సులచేత నేను రాజ్యాన్ని సమర్థవంతంగా పరిపాలించగలనన్న నమ్మకం నాకున్నది’, అని దైర్యంగా చెప్పాడు. పరీక్షిత్తు మాటలు విని ద్రౌపది, ధర్మజులు చాలా ఆనందించారు. ‘చిన్నపిల్లవాడు ఇంత దైర్యంగా మాటల్లడుతున్నాడే!’, అని ఆశ్వర్యపోయారు. పరీక్షిత్తును చూసి పాండవులకు కూడా తగిన దైర్యం వచ్చింది. పరీక్షిత్తుకు రాజ్యపరిపాలనకు సంబంధించిన అనేక విషయములను బోధించారు. పట్టాభిషేకమునకు పరీక్షిత్తును ఒప్పించారు.

ఆ తరువాత ధర్మరాజు, ద్రౌపది ప్రజలందరినీ ఉద్దేశించి, ‘కృష్ణ పరమాత్మ ఎక్కడికీ పోలేదు. మనవెంటనే ఉన్నాడు. మనల్ని అన్ని విధాలుగా సంరక్షిస్తాడు. మీరు దేనికి చింతించవలదు’, అని దైర్యం చెప్పారు. చింత అనేది మానవునికి భయంకరమైన శత్రువు.

పుట్టుట ఒక చింత భూమి నుండుట చింత
 సంసార మొక చింత చావు చింత
 బాల్యమంతయు చింత వార్ధక్యమొక చింత
 జీవించుటోక చింత చెడుపు చింత
 కర్మలన్నియు చింత కష్టములోక చింత

సంతసమేక చింత వింత చింత
సర్వ చింతలు బాపెడి స్వామి భక్తిని
గొనుడు ప్రజలార ఇకనైన కోర్చెమీర!

మీరు భగవంతుణ్ణి అనుసరించండి. భగవంతుడే అన్ని విధాలుగా మనకు రక్షణగా ఉంటాడు. ఈ ప్రపంచమంతయు భగవంతుని చేతి యందే ఉంటున్నది. కానీ, మీరు ఈ సంగతిని గుర్తించుకోవడం లేదు. మీరు కేవలం దేహమును మాత్రమే చూస్తున్నారు. దేహభిమానము చేత మాయలో పడిపోతున్నారు.

దేహము పాంచభౌతికము దేహము కూలక తప్పదెప్పుడున్
దేహి నిరామయుండు గణతింపగ దేహికి చావు పుట్టుకల్
మోహ నిబంధ బంధనల ముద్రలు లేపు, నిజంబు జూడ యా
దేహియే దేవదేవుడు, మదిన్ గణతింపగ ఆత్మరూపుడో.

“ఓ ప్రజలారా! ఇకనుండైనా మీరు దేహిని నమ్మండి. దేహియే లేకుండిన దేహము ఏవిధంగా పనిచేయగలదు? కనుక, దేహినే మీరు ధ్యానించండి. దేహిషై మీ దృష్టిని నిల్చుకోండి. దేహియే అందరినీ కాపాడుతాడు”, అని ద్రోపది బోధించింది.

అప్పుడు ధర్మజుడు, ‘ద్రోపదీ! నీవు చాలా గట్టిదానవు. సాక్షాత్తు కృష్ణుడే నీద్వారా మాట్లాడుతున్నాడని నాకనిపిస్తోంది. కృష్ణునిపై నీకు గల విశ్వాసం అంత దృఢమైనది’, అన్నాడు.

‘ధర్మజా! నీవు ద్రోపది సలహాను అనుసరించు. ప్రజలకు ఏమి కావలసినా నేను చూసుకుంటాను. నీవు ధైర్యంగా వుండు’, అని కృష్ణుడు చెబుతున్నట్లు అతనికి అనిపించింది. అప్పుడు ధర్మజునికి కొంత ధైర్యం వచ్చింది. ‘కృష్ణా! నీవే మా సర్వస్వం. నీ శక్తిచేతనే మేము కత్తిని పట్టి యుద్ధం చేయగలిగాము. నీవు లేనప్పుడు మాకు ఈ కత్తి ఎందుకు? రాజ్యమెందుకు? కనుకనే, ఈనాడు మేము కత్తిని విడిచి పెట్టి మీదగ్గరకు వస్తున్నాము. ఈ చంటిచిడ్డను కాపాడి అభివృద్ధికి తేవలసిన బాధ్యత మీదే!’ అని ప్రార్థించాడు.

ధర్మజుడు ప్రజల మధ్యకు వెళ్ళి, ‘మీరందరూ ధైర్యంగా ఉండండి. ఎలాంటి పరిస్థితిలోనూ భయబ్రాంతులకు చోటివ్వకండి. మన వెంట కృష్ణపరమాత్మ ఎల్లప్పుడు ఉన్నాడు. సర్వత్రా ఉన్నది కృష్ణపరమాత్మయే. ఇదంతా కృష్ణనియొక్క లీలయే. ధైవలీలలు చిత్రవిచిత్రమైనవి. అవి ఇట్టివి, అట్టివి అని చెప్పడానికి వీలుకాదు. ఏదీ తనంతట తానుగా మనకు తెలుపడు. మనమే ప్రయత్న పూర్వకంగా తెలుసుకోవాలి. భగవంతుడు ఆత్మస్వరూపుడై సర్వత్రా వ్యాపించియున్నాడు. తాను అన్నింటియందు వుండికూడను మనకు కనిపించడం లేదు’, అన్నాడు. ధర్మజుని మాటలు విని ప్రజలందరూ ధైర్యం తెచ్చుకున్నారు.

రెండవ దినము పరీక్షిత్తు సామంత రాజులందరినీ సమావేశ పరచాడు. ‘ఈ పిల్లవానికి ధైర్యం చాలడం లేదు. కనుకనే, రాజు లందరినీ ఇక్కడికి రప్పిస్తున్నాడు’, అని అనుకున్నారు ప్రజలు. రాజులందరూ వచ్చి కూర్చున్నారు. పరీక్షిత్తు వారినుడైశించి ప్రసంగిస్తూ, ‘రాజులారా! మీకందరికి నేను సమస్కరిస్తున్నాను. నమస్కారము చేయడం తప్ప నాకేమీ తెలియదు. నేను బాలుడను, ఎలాంటి అనుభవమూ లేని పసివాడను. నాకు మీ సహాయం అవసరం. నేను మీకు, మీరు నాకు పరస్పరం సహాయ సహకారాలను అందించుకోవాలి”, అని చెప్పి ‘మీ ఉద్దేశ్యమేమిటో నాకు తెలియ జేయండి’, అన్నాడు. అప్పుడు సామంతులు, “మహారాజా! మీరు మాకు నాయకులుగా ఉండండి. మేము మీకు అన్ని విధాలుగా మా సహాయ సహకారాల నందిస్తాము”, అన్నారు. అందరూ కలసి రాజ్యముయొక్క స్థితి, గతులను సమీక్షించి ఎక్కుడి వెళ్ళిపోయారు.

ఇంతలో కొందరు శత్రురాజులు ఏకమై పరీక్షిత్తుపై దండెత్తి వచ్చారు. యుద్ధం ప్రారంభమైంది. అప్పుడు సామంత రాజులందరూ కలిసి పరీక్షిత్తుకు వెన్నెముకగా నిలిచారు. పరీక్షిత్తుకు మంచి ధైర్యం వచ్చింది. అతను అర్ఘునుని మనుమడు కదా! ‘అర్ఘున, ఘల్మున, పార్థ, కిరీటి, సవ్యసాచి, శ్వేతవాహన, భీభత్స, కృష్ణ,

ధనుంజయ’ అని తన పితామహుని తలుచుకుని యుద్ధం చేశాడు. ఆవిధంగా ప్రార్థించేసరికి ఆర్యునుడు ప్రత్యక్షంగా తన ఎదుల నిలిచి, ‘నాయనా! నీవు అశైర్వాపడకు. మేము ఐదుమందిమీ నీవెంటనే ఉన్నాము. నీ మంచిచెడ్డలను మేము గమనిస్తున్నాము. నీ యోగక్షేమాలను మేము చూసుకుంటాము. నీవు ఎవ్వరికి భయపడనక్కరేదు. ఎంత భీకర యుద్ధం చేయవలసి వచ్చినా నీవు భయపడకు. నీవు దైర్యంగా ఉండు’, అని తనకు చెప్పినట్టు అనిపించింది.

అదేవిధంగా, ద్రౌపదికూడా చిన్నప్పటినుండి పరీక్షితుకు అనేకవిధములుగా దైర్యం నూరిపోసింది. ద్రౌపది సామాన్యమైన స్త్రీ కాదు. ఆమె స్త్రీజాతి అంతటికి లీడర్ వంటిది. ఆమె సభలు, సమావేశాల్లో కూడా ప్రసంగించేది. హస్తిన సింహాసనమునకు పరీక్షితే వారసుడు కనుక, అతనికి ఎలాంటి పరిస్థితినైనా ఎదురోగ్గలిగేటట్లు ఉగ్గుపాలతో దైర్యాన్ని నూరిపోస్తా, చక్కని తరీందు నిచ్చింది. అయితే, పిన్న వయస్సులోనే రాజ్యపరిపాలనా భారాన్ని తాను మోయవలసివస్తుందని అప్పట్లో ఆ బాలునికి తెలియదు.

ద్రౌపది పరీక్షితును మంచిస్థితికి తెచ్చింది. అతను సింహాసనము నధిష్ఠించినప్పుడు అంతకుపూర్వము ద్రౌపది చెప్పిన మాటలను గుర్తు చేసుకున్నాడు: ‘నాయనా! నీవు ప్రజలను ప్రాణ సమానంగా ప్రేమించు. వారికి సుఖసంతోషాలను అందించు. నీవు చిన్నవాడవు. కాబట్టి, యుద్ధాలకు దూరంగా ఉండు. ఇప్పుడే యుద్ధంలో ప్రవేశిస్తే దేశానికి హాని కలుగుతుంది.’

ప్రజలందరూ పరీక్షితును, ‘మహారాజా!’ అని సంబోధిస్తూ గౌరవిస్తా వచ్చారు. అంతటి సద్గుణపంతుడు, వీరుడైన మహారాజు తమకు లభించినందుకు వారు ఆనందంతో పొంగిపోయారు. పరీక్షితు వంటివాడు మహారాజుగా ఉండడం తమకు గర్వకారణంగా వాళ్ళు భావించారు. పరీక్షితు చెప్పాడు, ‘ప్రజలారా! చిన్న పిల్లవాడినైన నేను ఏవిధంగా రాజ్యాన్ని పరిపాలించగలనని మీరు భయపడకండి. దైవానుగ్రహముచేత నేను రాజ్యాన్ని సమర్థవంతంగా పరిపాలించ గలనని మీకు హామీ ఇస్తున్నాను. దైవము తప్ప మనకు మరే ఇతర ఆధారమూ లేదు. కనుక, మనం దైవాన్ని సమ్ముకొని మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిద్దాం.’

ఈ సందర్భంలో ధర్మరాజు, ద్రౌపది పరీక్షితుయొక్క గుణ గణాలను, దైర్యసాహసాలనుగురించి ప్రజలకు చెప్పిన మాటలను మనం గుర్తు చేసుకోవాలి: ‘ప్రజలారా! పరీక్షితు చంటిచిడ్డ. అతనిని రజ్జించడానికి మాకెంతటి బాధ్యత ఉన్నదో మీకుకూడా అంతటి బాధ్యత ఉన్నది. మీరందరూ కలిసి ఆ పిల్లవానిని జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. మాకింకేమీ రాజ్యములుగాని, భోగభాగ్యములుగాని అక్కరలేదు. ఈ పిల్లవానిని మీరిప్పుడు జాగ్రత్తగా చూసుకుంటే వాడు పెద్దవాడైన తరువాత మిమ్మల్నందరినీ కాపాడుతాడు. అందరికి సుఖసంతోషాలను అందిస్తాడు. పరీక్షితు సామాన్యమైన బాలుడు కాడు. ఇతను మనకు భగవంతునియొక్క వరప్రసాదం. కాబట్టి, ఇతనిని మీరు జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. అంతా దైవనిర్ణయానుసారమే జరుగుతుంది. భగవత్పుంకల్పాన్ని ఎవ్వరూ అడ్డుకోలేరు.’

ఈవిధంగా, ద్రౌపది, ధర్మరాజు ప్రజలకు దైర్యం చెప్పి, పరీక్షితుకు పట్టాభిపేకం జరిపించారు. ఆనాటి రాజకీయ వ్యవహారాలు అంత సూక్ష్మమైనవిగా, ఉన్నతమైనవిగా ఉండేవి. పాలకులు ప్రజలను కన్నబిడ్డలవలె క్షేమంగా చూసుకోవాలనే నియమాన్ని పాటించేవారు. ప్రజలుకూడా ప్రభువునందు భక్తివిశ్వాసాలు కలిగియుండేవారు. ప్రభువును కన్నతండ్రిగా భావించే ప్రజలు, ప్రజలను కన్నబిడ్డలుగా చూసుకునే ప్రభువు వున్నప్పుడు ఇంక రాజ్యానికి ఏమి కొదువ!

ఈనాడు కొందరు ఏరీతిగా ఉన్నారంటే... తాము చేయరు, చేసేవారిని చేయనివ్వరు. తాము చేయపోతే ప్రక్కన ఉండి చేసేవారిని చేయనివ్వడం మంచిది కదా! ధర్మజుడు చేసింది ఇదే! పరీక్షితుకు శిక్షణ ఇచ్చే విషయంలో తానేమీ జోక్కం చేసుకోకుండా ఆ బాధ్యతను ద్రౌపదికే వదలిపెట్టాడు. ఆమె ఆ పిల్లవానిని వక్కని పరిపాలనా దక్కనిగా తీర్చిదిద్దింది. ఈనాడు ఆవిధంగా పిల్లలపట్ల శ్రద్ధ వహించి బోధించేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా? బోధించేవారు ఉన్న వినేవారు లేరు. కానీ, పరీక్షితు అలా కాదు. కొన్ని విషయాలు తనకు ఎవ్వరూ చెప్పక మునుపే గ్రహించి, తదనుగుణంగా నడుచుకునేవాడు. ఎటువంటి అడ్డంకులు ఎదురైనా దైర్యంతో

ముందంజ వేసి విజయం సాధించాడు. ‘దైర్యం సర్వ సాధకం’. దైర్యమే నిజమైన బలము. అట్టి బలమును ఆధారం చేసుకొని పరీక్షిత్తు దేశాన్ని అభివృద్ధి పథంలో నడిపించాడు. మంత్రులు, సామంతులు, ప్రజలు అందరూ ఐకమత్యంగా ఉండి పరీక్షిత్తుకు తగిన సహాయ సహకారముల నందించారు. ‘యూనిటీ’ ఉన్నచోట ‘పూర్విటీ’ ఉంటుంది. ‘పూర్విటీ’ ఉన్నచోట ‘డివినిటీ’ సాక్షాత్కరిస్తుంది. మనం ‘యూనిటీ’ని పోషించు కుంటే చాలు; సకల కార్యములు సఫలమవుతాయి. కానీ, ఈనాడు ‘యూనిటీ’ లోపించడంచేతనే దేశం అనేక విధములైన బాధలను అనుభవించవలసి వచ్చింది.

బాలుడైన పరీక్షిస్తుపోరాజు చిరునవ్వు తొణికిసలాడే మోముతో అందరినీ ప్రేమగా పలుకరించేవాడు. నేను పిల్లవాడను. నా పాలనలో ఏమైనా పొరపాట్లు జరుగవచ్చును. నాకు తెలియకుండా ఏమైనా తప్పు జరిగితే నన్ను క్షమించండి’, అని కోరేవాడు. భగవంతుడే తనవెంట ఉండి ముందుకు నడిపిస్తున్నాడని అతను విశ్వసించాడు. భగవంతుణ్ణి ఆధారం చేసుకొని తన కర్తవ్య కర్మలను నిర్వర్తించాడు. కనుకనే, అతనిని అన్నివిధాలుగా భగవంతుడే కాపాడుతూ వచ్చాడు.

విద్యార్థులారా! మీరందరూ పరీక్షిత్తును ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి. అతనివలె మీరుకూడా ప్రజలకు తగిన ఉత్సాహ ప్రోత్సాహముల నందించాలి. రేపటి దినము మరింత వివరంగా బోధిస్తాను. మనకు ఈ దసరా ఉత్సవాలను గొప్పగా జరుపుకోవడం ప్రధానం కాదు. మీలో సద్గుణములను పెంపాందించి, మిమ్మల్ని నన్నార్గంలో ప్రవేశపెట్టాలన్నదే నా ఉద్దేశ్యం. మీకందరికి ఆశీర్వాదములు అందిస్తున్నాను. మీరందరూ ఆదర్శప్రాయులుగా నిలవాలని ఆశిస్తున్నాను. అప్పుడే దేశము తన ప్రాచీన వైభవాన్ని సంతరించుకోగలదు. ఏ కాలమునందుకూడను ఇట్టిది జరుగేదు. ఈనాడు ఇట్టి అవకాశము పొందగలిగిన మీరు చాలా అదృష్ట వంతులు. ఒకవైపున వేదఘోష జరుగుతున్నది. ఇంకొకవైపున భగవాన్నామన్సురణ జరుగుతున్నది. నామస్వరణే తరణోపాయము. ఈరీతిగా, తుదిశ్వాసవరకు మీరు వేదపారాయణమును, నామ స్వరణను కొనసాగించి మీ జీవితాలను చరితార్థం చేసుకోవాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

శ్రీలందరుకూడా ద్రౌపదివలె జీవితంలో ఎదురయ్యే సవాళ్ళను భగవంతునిపట్ల అచంచలమైన విశ్వాసంతో, దైర్య సాహసములతో ఎదుర్కొవాలి. మీరు మీ గృహాలను ఆవిధంగా తీర్చిదిద్దుకోవాలి.

(2005 అక్టోబరు 8వ తేదీ దసరాసందర్భముగా సాయికుల్యంత్రీలో భగవాన్ బాబావారి దివోపన్యాసం)

శ్రీవారి దివ్యబోధ
తేదీ 08.10.2005